

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד



לא מאחורי הגב

תמיד טוב שההורים ידעו על דבר הפגישות וקיומם. מאד לא מומלץ להנחית על ההורים זיווג 'כרעם ביום בהיר' ולהכריח אותם לכך.

הורים, הם כלי בקרה נפלא ואדיר, וביכולתם למנוע אותנו מלעשות טעויות, ולהציל אותנו מליפול בפח. הם גם 'מסננת' ושלב נוסף של בקורת לפני ההחלטה הסופית. עלינו להשתמש בכלי הנפלא הזה שניתן לנו משמים וליהנות מהידע שהם צברו.

נא לקחת בחשבון את העובדה שהם נעלבים מאד כשאנו לא משתפים אותם בהחלטות שלנו, ועוד דורשים מהם לעזור לנו במימון הוצאות החתונה, נדוניה וכו'.

לפעמים קורה שהבחור מכיר רק את הבחורה ולא את משפחתה והרקע שלה, וההורים מכירים אותם הרבה יותר טוב, ויכולים לספק לו אינפורמציה חשובה על המשפחה והרקע של אותה בחורה. לכן טוב שתשתפו אותם בזמן, ותתנו משקל לדעתם ולמידע שהם מספקים.

מתי להכיר להורים? למדנו שריבוי פגישות גורם להתקשרות רגשית ולאובדן חוש הביקורת, וכשרוצים לסיים את הקשר זה כמעט בלתי אפשרי בגלל שההרגל של האחד עם השני חוסם זאת.

מפנין שחוות הדעת של ההורים יכולה להכריע לכאן או לכאן, ולפעמים הם עלולים להטיל 'ווטו', עדיף לעשות היכרות עם ההורים כבר בפגישה הרביעית או בפגישה החמישית, או כאשר מרגישים שהכיוון הוא חיובי ויש בסיס לבניית קשר מחייב. אל לנו לחשוב שפגישה עם ההורים מחייבת אותנו להיכנס לקשר עמוק יותר עם בן הזוג או שזה מראה על החלטה סופית לחתונה, אין הדבר כן.

המטרה בפגישה עם ההורים היא להכיר את הצד השני יותר טוב, דבר שיעזור לנו בהמשך הדרך, וגם בקבלת ההחלטות הסופיות.

הערות מצד ההורים:

ישנן הערות של ההורים שיש בהן ממש, וישנן הערות טפלות שאין צורך להתייחס אליהן.

אם ההורים מציינים בפנינו עובדות, כגון: בן הזוג כעסן, קפדן, מדבר לא נקי, חוצפן וכד', חובה עלינו להתייחס להערותיהם, מפנין שאלו דברים בסיסיים באופיו של האדם.

אם ההורים זיהו דברים אלו, יש להתייחס לכך בכובד ראש. אל לנו לומר: 'הם לא רוצים שאני אתחתן', או 'אלו דקדוקי עניות...' וכד'. אלא חובה עלינו לברר זאת בפגישות הבאות.

אבל טענות כגון: 'היא לא כל כך יפה...' 'הוא לא מהעדה שלנו...' 'אין להם כסף...' וכיוצא בזה, הן טענות סרק ואין חשבות.

חשוב לציין, לא להתווכח עם ההורים על כל הערה מצדם. נקשיב לדבריהם בנחת, וניקח לעצמנו את האינפורמציה החשובה לנו, וכמובן שנמשיך לכבדם.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע



בניה לדורות

"אֵיכָה אֶשָּׂא לְבָדִי טַרְחָכָם וּמִשְׁאָכָם וְרִיבָכֶם" (א' יב'). פרשת דברים נקראת תמיד לפני תשעה באב. ובאמת יש מספר רמזים בפרשה. הרי כל ענני תשעה באב והחורבנות התחיל מפרשת המרגלים שהוציאו דִּיבַת הארץ רעה וכל העדה בכתה, שנאמר (במדבר יד' א'): "וַתֵּשֶׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם, וַיִּבְּכוּ הָעָם בְּלִילָה הַהִוא", וליל תשעה באב היה. והקב"ה אמר: אתם בכיתם בכיה של חנם, ואני קובע לכם בכיה לדורות.

רמז ראשון בפרשה לתשעה באב נמצא במילים: "אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל ... בֵּין פְּאָרְן..." שממדרב פארן נשלחו המרגלים.

רמז שני ישנו בפסוק "אֵיכָה אֶשָּׂא לְבָדִי..." שרומז על מגילת אֵיכָה שנכתבה על ידי ירמיה לפני חורבן הבית הראשון.

רמז שלישי, נמצא בהמשך הפרשה (פס' יב'): "וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּלכֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלַחְהָ אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ..." פרשת שילוח המרגלים.

חז"ל אמרו (מדרש איכה רבה א' א'): שלושה התנבאו בלשון 'אֵיכָה' משה ישעיה וירמיה ... משה ראה את ישראל בכבודם ושלוותם, (ענני כבוד, בארה של מרים, מן, שלו, וכו'), ואמר אֵיכָה אֶשָּׂא לְבָדִי טַרְחָכָם" (ודיבר אליהם בכבוד).

ישעיה ראה אותם בפחזותם (כלומר, בירידתם הרוחנית ובעשותם עבירות חמורות של עבודה זרה, שפיכות דמים וגילוי עריות), אמר (ישעיה א' כא'): "אֵיכָה הִתְהַלַּךְ לְזוֹנָה" (ודיבר אליהם קשות).

ירמיה ראה אותם בניוולם (כלומר, בשפלותם, כשהם יוצאים לגלות כבולים בשלשלאות של ברזל אחרי חורבן בית המקדש) אמר (מגילת איכה א' א'): "אֵיכָה יִשְׁבָּה". המילה 'איכה' מרמזת על חורבן. מהיכן היא לקוחה? אחרי שהאדם הראשון חטא ואכל מעץ הדעת, התחבאו הוא ואשתו בתוך עץ הגן, והוא שמע את קול ה' אלוקים מתהלך בגן לרוח היום, וקורא לו "אֵיכָה?"

השאלה לא היתה היכן אתה בגן עדן, אלא כמו שאומרים - מה איתך? היכן ההנהגה שלך? מדוע לא עמדת בנסיון? אם נסיר את הניקוד של המילה 'אֵיכָה' נוכל לקרוא את המילה 'אֵיכָה'. היוצא מדברינו ששורש כל החורבנות נמצא בחטא עץ הדעת וממנו השתלשל כל הצער שבעולם.

נתבונן במילה 'איכה' ונחלק אותה לשניים אי-כה. אֵי פירושה היכן. כה - כתב הזוהר שהיא השכינה. כמו שנאמר (במדבר ו' כג'): "כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", (במדבר כג' ה'): "כֹּה תִּדְבָּר" ועוד. שהמילה 'כה' עם הכולל בגימטריה שווה ל 26 שזה מספר שם הויה ברוך הוא. עתה הראת לדעת שבחטא עץ הדעת השכינה הסתלקה וכן בחורבן בתי המקדש ועדיין נמצאת בגלות.

הרב דסלר כתב ששורש כל הגלויות כל הצרות והבכיות נובעים מגלות השכינה, שנאמר (מגילת איכה א' ב'): "בְּכֹה תִּבְכֶּה בְּלִילָה" זה ליל תשעה באב. וכל הצער של העולם בכלל ושל ישראל בפרט נובע מצער גלות השכינה. ואם תחזור השכינה למקומה יוסר כל הצער וכל סוגי הבכיות מבכי של ילד דרך בכי של אבא עד בכי של כל הדורות, ואז נגיע למצב של (ישעיה לה' י'): "שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׂגִּיגוּ וְנָסוּ גִּזְוֹן וְנֶאֱנָחָה".

שבת שלום ומבורך

אבנר קוואס

שתי חברות, בשבעה: "ראיתי שבהלוויה של בעלך לא יכולת להיפרד ממנו בלי לפתוח את הארון כדי להסתכל עליו בפעם האחרונה". "אני אגיד לך מה", אומרת האלמנה, "כששמעתי את כל ההספדים, הייתי חייבת לוודא שאני בהלוויה הנכונה".

אדם אחד סובל מנדודי שינה זמן רב. הוא הולך לרופא, שבדק אותו וקובע: "אתה סובל ממתח רב ועצבני. כדי לישון היטב, אתה צריך להשאיר מחוץ לחדר השינה את כל המתח והעצבים שלך, וללכת לישון רגוע". "זה בדיוק מה שאמרתי לאשתי!", זועק האדם, "אבל היא לא מוכנה לישון בסלון..."





ספרות ומדיה

גם מוצרי מזון שעבר תוקפם אפילו ביום אחד, ועדיין לא התקלקלו, אנו כבר נמנעים מלתת אותם לילדים. אפילו אם טעינו והגשנו לילד מאכל שפג תוקפו, וחלילה יהיה לילד קלקול קיבה, אין זה סוף העולם, כי אפשר לטפל בזה במהירות והוא יצא מזה מיד.

ולא רק את תוקף המוצר אנחנו בודקים, אלא גם אם המוצר באישור משרד הבריאות וגורמי ביקורת אחרים.

וכאן מגיעה שאלת המיליון: מדוע על מה שנכנס דרך הפה אנו חרדים וקיצוניים, ועל מה שנכנס דרך העיניים והאוזניים אנחנו לא מקפידים, ואפילו מתעלמים?

ילד שנחשף לתכנים שליליים באמצעות הספרות והמדיה, אמנם לא נפגע בגוף, אבל נפגע בנשמה. האם לנשמה אפשר לעשות שטיפת קיבה? האם יש איזה פלסטר או חומר חיסוי? הרשמים שנוצרו, יגרמו נזק לשנים ארוכות ולפעמים לדורות.

הלוואי שאנו ההורים היינו מקפידים על רמת כשרות הספר כמו שאנו מקפידים על רמת הכשרות של המזון.

כשאנחנו באים לבקר ולסנן את הספרים של ילדנו עלינו להגדיר את סוגי התכנים שאנו לא מעוניינים שהילדים שלנו יחשפו אליהם.

מן הראוי היה לכתוב ספר שלם העוסק רק בנושאים הללו, ולא הבאתי כאן אלא ראשי פרקים הראויים להתייחסות ולטיפול.

ישנם הרבה דברים המשפיעים על דעת הקהל בעולם, ובהם תקשורת הכוללת אמצעים שונים כגון רדיו, טלוויזיה, עיתונות, ספרות ואינטרנט. גורמים אלה הם בעלי השפעה אדירה על האנושות ויכולים לשנות דעות והשקפות עולם מקצה לקצה.

משום כך, עלינו ההורים להניח 'אצבע על הדופק' ולברר מהן התכנים והמסרים שמגיעים אל ילדינו דרך הספרות והמדיה.

אפשר למנף את הכח הזה לטובה, ולהעביר באמצעים אלו תכנים ומסרים חיוביים. אבל אם נסיר חלילה את ההשגחה, הילדים יחשפו לתכנים שליליים והרסניים. במאמרים הבאים נשבור כמה מיתוסים ותובנות שגויות בענין הספרות והמדיה.

במדף הספרים של ילדינו נמצאים הרבה ספרים עם המון תכנים חיוביים ושליליים שאנו ההורים בכלל לא עברנו עליהם ולא בדקנו אותם, ואנו מאפשרים לילדים שלנו לקרוא אותם באופן חופשי. עלינו ההורים לבקר ולסנן את הספרים והסיפורים שילדינו קוראים.

סיפור לשבת



הרב משה בן טוב זצ"ל

להלן סיפור אחד מני רבים, שיש בו כדי ללמדנו, כי הרב היה בעל רוח-הקודש וכי לא היה זקוק למזווה כדי לראות מה עובר על האדם. ומעשה שהיה- כך היה: במשך חמש-עשרה שנים! היה מר שלמה אביטן מגיע מידי יום שיש להתפלל עם הצדיק בנך החמה. לאחר התפילה היה מצטרף לנסיעה עם הרב להר-הזיתים לציונו של רבנו המקובל הצדיק רבי חיים בן-עטר זצוק"ל, 'אור החיים' הקדוש. שם היו הרב ופמלייתו מתפללים, קוראים פרקי תהילים ומזכירים שמות לברכה מתוך כל הפתקים, שהגיעו אל הצדיק באותו שבוע.

והנה, באחד מימי שיש עם סיום תפילת שחרית, התארגנו כולם להתלוות לרב ולעלות להר הזיתים כהרגלם מדי שבוע בשבוע. אך לפתע פונה הרב לשלמה ופוסק לו נחרצות: "אתה לא בא איתנו. סע מהר לביתך עכשיו". "אבל מדוע?!", זעק שלמה, הוא היה המום. האם התנהג שלא כשורה חלילה? מדוע מוצא לנכון הרב לסלקו? אולם הרב בשלו: "סע הביתה עכשיו, שלמה, ביום ראשון תבוא אליי". תִּמָּה ומבולבל נסע הוא לביתו. במהלך הנסיעה, כה רצה לסובב את ההגה בחזרה ולנסוע להר הזיתים. שלמה לא אבה לוותר על הסגולה הכה נשגבת. איך יבטל מנהג כה קבוע? אבל חזקה עליו מצוות הרב לשוב לביתו.

בלב כבד עלה שלמה לביתו. שלמה פותח את דלת הבית, ונבעת למראה עיניו: אמו שכבה מחוסרת הכרה, פניה כחולות מחוסר נשימה... בידיים רועדות הזמין אמבולנס, ובבית-הרפואה הצליחו הרופאים בס"ד להציל את חייה, והם השאירו אותה להשגחה במשך השבת. ביום ראשון לאחר שאמו השתחררה מבית הרפואה, חזר שלמה אל הרב. הרב המתין בפתח משרדו, כמי שידע שעל שלמה להגיע אליו. כשהבחין בשלמה חייד. "אני יודע על אמא", אמר הרב, "ברוך ה', שעכשיו הכל בסדר".

סיפר מר חיים בצלאל הי"ו: "פעם עליתי עם חברי אל הרב, לאחר שסיפרתי לו רבות על הצדיק. חברי רצה להיווכח בעיניו בדברים אלו. אולם הוא היה רחוק משמירת תורה ומצוות. כשראה אותו הרב אמר לו: 'אפילו לחם לא יהיה לך לאכול'. מיד חברי נכנס ללחץ רב בשמוע את דברי הצדיק,

הוא התקרב אל הרב וביקש לדבר איתו ביחידות. משנענה הרב לבקשתו התיישבו שניהם בפינת האולם, רחוקים מהסובבים אותם, ואז נתן לו הצדיק סקירה קצרה ומדויקת, על כל שאירע איתו במשך עשרים השנים האחרונות! שלב אחרי שלב".

"לאחר מכן כשהתיישבו כולנו לאכול, לא היה חברי מסוגל להזיז את ידיו, להרים מזלג או כוס, הוא היה פשוט המום. דרך אגב שאל אותי: 'תגיד לי, סיפרת לרב על החיים שלי?!'

על העובדה, כי הוריו של הצדיק היו גומלי חסדים ומהם למד רבנו על הכנסת אורחים וגמילות חסדים עם כל אדם, סיפר על כך הרב יוסף עזראן זצ"ל - רבה של ראשון לציון: "בילדותי נסעתי עם קבוצת יהודים ממראש לקזבלנקה. הגענו בשעה שתיים בלילה עייפים ורעבים. אבי, שהיה מראשי החבורה, פנה אליי ואמר לי: 'עכשיו תראה, כיצד היה נראה ביתו של אברהם אבינו עליו השלום'.

הגענו לביתם של רבי מסעוד ואשתו למשפחת ביטון, נקשנו על דלת הבית ונכנסנו. על אף השעה המאוחרת, כאשר כבר שכבו כל בני הבית זה מזמן לישון, התקבלנו במאור פנים ובשמחה. בעלת הבית הגישה לנו אוכל חם, כאילו זה עתה בושל לכבודנו.

לאחר שסיימנו את הסעודה, ראינו כיצד כל בני הבית קמים ממיטותיהם כדי לפנות לנו מקום לשינה. בעלי הבית - רבי מסעוד ואשתו איטו - פשוט העירו את הילדים באמצע הלילה כדי שיהיה לנו, האורחים, מקום לישון. מספר יוסף יונה הי"ו, ממתפללי בית-הכנסת של הרב: "כשהיה אדם מגיע לבית הכנסת ומבקש עזרה כספית, היה הרב מכניס את ידו לכיסו, וכל מה שהיה בכיס היה נותן לנזקק בשמחה. בלי שום שאלות והתעניינות מיותרת. מעולם לא השיב פני אף אדם ריקם".

סיפר יהודי מראש העין בשם צומעי, שכבר לפני כארבעים שנה הגיע אל ביתו של הרב לבאר- שבע. משסיפר לרב על אודות חברת תהילים ופעילות לנוער המנוהלים על ידו בראש העין, וכי יש לו חובות רבים, שהצטברו משנים של פעילות, הוציא הרב מכיסו מטבע קטנה והושיט לו, תוך שהוא מוסיף ואומר: "זה מה שיש לי". אך לאחר מכן, כשיצא עמו מביתו ללוחות, הוציא מכיסו מעטפה מלאה בשטרות והגיש לו... כל זאת משום שאף מבני ביתו הקפיד להסתיר את היקף פעולות החסד, אשר לחן היה שותף.

(פניני עין חמד)

"אין זוכ לא מוצלח, יש זוכ לא אודרך"



חינוך לחיי משפחה

לייעוץ עם הרב אבנר קוואס
ניתן להתקשר בימים ג'וד'
בין השעות 14:30 - 15:30
בטלפון 39-59-1599 שולוחה 2

לקבלת עדכונים ותכנים נוספים
ניתן להרשם לקבוצה 0552-766-799

להזמנת הרב
להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון
1599-59-59-39

